

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. П., 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Мая Владова
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно дело № 20215220201021 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Г. В. ИЛ., ЕГН- *****, с адрес гр. П., ул. „С. Г.“ *****, чрез пълномощника адв. К.У. от ПзАК, против Наказателно постановление № 36-0000381 от 07.05.2021 г. издадено от за директор на РД „Автомобилна администрация“- гр. Пловдив, с което за нарушение на чл.24а ал.2 т.6 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС на основание чл.178б ал.5 т.6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 500 лева.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до това, че НП е материално незаконосъобразно, с оглед на което се иска неговата отмяна. Прави се искане за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя.

Жалбоподателят се явява лично в първото съдебно заседание и с процесуален представител, който поддържа жалбата, ангажира доказателства и излага обосновано становище, в което се излагат доводи за неправилно приложение на материалния закон, тъй като случаят бил маловажен. Претендира присъждане на направените от жалбоподателя разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща законов или процесуален представител. Изпраща писмено становище по съществото на спора, с което иска НП да се потвърди. Със същото не се прави искане за присъждане на разноси, но се възразява за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар на ответната страна.

Районният съд провери основателността на жалбата и прецени доводите в същата, вземайки предвид становищата на страните и съобразявайки закона, по вътрешно убеждение, обсъждайки събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е санкциониран с обжалваното НП, при следната приета за установена фактология: на 28.09.2020 г. около 17,00 часа, в гр. П., на ул. „Цар Освободител“ № 15, като ръководител на учебната дейност в „Автомобилен учебен център П.“ ЕООД, притежаващ разрешение № 3053 валидно до 03.05.2022 г. за обучение на кандидат-водители, е допуснал нарушение при водене на документите във връзка с обучението, като преподавателят Г. В. ИЛ. при водене на теоретично обучение от категория „В“ с група № 179595/28.09.2020 г., с начало на теоретичното обучение 28.09.2020 г. и край на 11.10.2020 г., не е спазил изискванията на т.8 от Организационно методическо изискване към обучението, съгласно т.8.16, като преподаденият учебен час под №1/28.09.2020 г. от 17,00 ч. до 17,45 часа, не е отразил в дневника за теоретично обучение присъствие или отсъствие на всеки от обучаваните кандидат-водители, като всичко това било видно от описания учебен дневник № 179595/28.09.2020 г.

Нарушението било установено при извършена комплексна проверка на дружеството.

Всичко това съставлявало нарушение на чл.178б ал.5 т.6 от ЗДвП във вр. с чл.24а ал.2 т.6 от горецитираната Наредба. Първата правна норма императивно предвижда, че се наказва с глоба от 500 лв. ръководител на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който допуска нарушение при воденето на документите във връзка с обучението, а втората- че ръководителят на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС е длъжен да не допуска нарушение при воденето на документите във връзка с обучението.

За така констатираното на 24.03.2021 г. срещу жалбоподателя бил съставен АУАН с бл. № 285134 от св. И.М.- гл. инспектор в РД „АА“- Пловдив.

Въз основа на акта на 07.05.2021 г. било издадено атакуваното НП, което било връчено лично на наказаното лице на 17.06.2021 г., а жалбата против него била подадена чрез АНО до съда на 24.06.2021 г., като била входирана в деловодството на ОО „АА“- П., поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, активно легитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на атакуваното НП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на писмените доказателства приети по делото, показанията на актосъставителя- св. И.М. и обясненията на жалбоподателя И.. Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, т.к. същите са непротиворечиви и взаимно допълващи се, като по безспорен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна, че жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на обжалваното наказателно постановление, което е основание за отмяната му по следните съображения:

На първо място, от страна на АНО не са ангажирани убедителни доказателства, че лицето издало НП разполага с необходимата компетентност. В санкционния акт е отразено, че същият е издаден от ИВ. П. АЛ., действащ „за директор“ на РД „АА“-Пловдив. Вярно е, че съгласно т.6 от Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на транспорта информационните технологии и съобщенията (л.3), директорите на регионалните дирекции „АА“ могат да издават НП. В конкретния случай става ясно, че лицето съставило НП е действало „за директор“, т.е. изпълнявало е функциите директор на РД „АА“, но по АНП липсва съответен акт, от който да е видно, че издателят на НП към датата на издаване на същото надлежно е бил определен да изпълнява функциите на директор на РД. Най-малкото в самото НП не е посочено въз основа на кой акт И.А. е изпълнявал функциите на директор на РД. При това положение наказаното лице, а и съдът са лишени от възможността за преценка дали издателят на НП е имал съответната материална и териториална компетентност да издаде процесното НП. Само това е достатъчно основание за отмяна на НП, тъй като допуснатото нарушение на процесуалните правила е съществено и от категорията на абсолютните.

На следващо място макар в НП, а и в АУАН да са посочени дата и място на извършване на нарушението, то нито в АУАН, нито в НП е посочено, кога е било установено извършеното нарушение. Едва в съдебно заседание от показанията на св. М. стана ясно, че това е станало на 24.03.2021 г., когато е била извършена проверка на документацията на Учебния център и е било констатирано, че в учебния дневник за провеждане на теоретично обучение на групата кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „В“ под час №1, който е следвало да се проведе на 28.09.2020 г. от 17,00 часа до 17,45 часа не били отразени присъствия или отсъствия на кандидат водачите.

Датата на установяване на нарушението в случая следва да бъде посочена изрично, още повече че в описанието на същото и в двата адм. акта е посочено, че

АУАН е съставен след приключване на комплексна проверка, но не е посочено кога е станало това, а то е необходимо с оглед съблюдаване на сроковете по чл.34 от ЗАНН. Непосочването на датата на установяване на нарушението, лишава съда от възможност за преценка дали е спазен законоустановения срок за съставяне на АУАН. В материалите по АНП липсват каквито и да е данни кога е извършена, респ. приключила проверката в УЦ и кога е установено нарушението. При липсата на тези данни би могло да се приеме, че това е станало на датата на нарушението- 28.09.2020 г. и тогава АУАН се явява издаден извън тримесечния срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН, предвид на това, че е съставен на 24.03.2021 г. Всичко това съставлява СПН, накърняващо драстично правото на защита на санкционираното лице и е основание за отмяна на НП.

На следващо място съдът намира, че описанието на нарушението е неясно и неточно. Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за извършено нарушение на чл.24а ал.2 т.6 от Наредбата. Посочената разпоредба вменява в задължение на ръководителя на учебната дейност една по-широка дейност във връзка с документите за обучение, т.е. **да не допуска нарушение** при воденето на документите. Казано с други думи предвижда се отговорност за „допускане“ на нарушения, а не за „извършване“ на такива. В случая описаното нарушение е свързано с воденето на документите във връзка с теоретичното обучение на кандидатите, задължение вменено на преподавателите по теоретично обучение съгласно чл.24а ал.3 т.3 от Наредба № 37/02 г. на МТС- своевременно да вписва данни в документите във връзка с обучението. Точно такова нарушение е описано и в акта и НП. Не е посочено обаче в какво се изразява допускането от страна на ръководителя на УЦ да бъде извършено такова нарушение, т.е. какво е трябвало да направи, но не го е сторил. При това положение несъмнено е допуснато СПН, тъй като са нарушени разпоредбите на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, а това всякога води до накърняване правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го лишава от възможността да разбере в какво е обвинено и да се защитава адекватно.

По съществото на спора, съдът намира, че вмененото на жалбоподателя нарушение не е доказано да пълна степен на несъмненост.

Важното в настоящия случай е с какво бездействие ръководителят на УЦ е допуснал извършването на описаното в санкционния акт нарушение във водената документация и кога е било това, сиреч на коя дата и по какъв начин той е допуснал да се стигне до това нарушение. Обобщено казано липсват каквито и да е доказателства, че нарушението е извършено на 28.09.2020 г. При това положение АНО необосновано и неправилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя и НП като неправилно и незаконосъобразно следва да се отмени.

В допълнение, наказващият орган не е изпълнил и задължението си, визирано в

чл.28 от ЗАНН. Съгласно ТР № 1/2007 г. на ВКС преценката на административнонаказващия орган за маловажност на случая по чл.28 от ЗАНН се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Наказващият орган не е изложил мотиви в НП защо приема, че не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, с което е нарушил чл.53 ал.1 от ЗАНН.

По изложените до тук съображения НП следва да се отмени, като при този изход делото основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в негова полза за заплатения адвокатски хонорар. Това искане е направено своевременно с подадената въззивна жалба. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие е, че жалбоподателят е заплатил в брой на адв. К.У. от ПЗАК възнаграждение за защита по АНД пред РС в размер на 300 лева. Същевременно от страна на АНО с представеното по делото писмено становище своевременно е направено възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, което съдът намира за основателно, независимо, че изплатеният на адвоката хонорар е в минималния размер, установен с разпоредбата на чл.18 ал.2 във вр. с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът счита, че претендираният хонорар не е завишен. Това е така, тъй като макар делото да не е с правна и фактическа сложност, същото се разглежда в няколко съдебни заседания, в които участваше процесуалният представител на въззивника, с разпит на един свидетел и изслушване на жалбоподателя, както и с приемане на писмени доказателства. При това положение съдът намира, че следва да уважи претенцията на въззивника в пълен размер, като възложи в тежест на ИА „АА“- София- учреждениято към което принадлежи органът издал НП, което има статут на ЮЛ със самостоятелен бюджет по смисъла на чл.2 ал.3 от ЗАВПр във вр. с чл.2 ал.1 от Устройствения правилник на ИА „АА“, разноски в размер на 300 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.2 т.1 във вр. с ал.3 т.1 и т.2 от ЗАНН, Районен съд- П., в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 36-0000381 от 07.05.2021 г. издадено от за директор на РД „Автомобилна администрация“- гр. Пловдив, с което Г. В. ИЛ., ЕГН- *****, с адрес гр. П., ул. „С. Г.“ ****, за нарушение на чл.24а ал.2 т.6 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС на основание чл.178б ал.5 т.6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 500 лева, **като незаконосъобразно.**

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ гр. София, представлявана от изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. В. ИЛ., ЕГН- *****, с адрес гр. П., ул. „С. Г.“ ****, разноски в размер на 300 (триста) лева за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд- П. в 14- дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – П.: _____